

Pleidooi voor *consuminderen*: sta eens stil bij wat je koopt

Annie Leonard

HET VERHAAL VAN ONZE SPULLEN

Leonard maakt deel uit van een enorme gemeenschap van mensen over de hele wereld die diep in hun hart voelen dat er iets fundamenteel mis is. Onze economie is de weg kwijt. De halve wereldbevolking leeft van minder dan 2,50 dollar per dag en kan niet voorzien in de basisbehoeften, terwijl een handvol mensen aanstootgevende niveaus aan rijkdom vergaart. Onze industrieën zetten de natuurlijke hulpbronnen van de planeet om in woestenijen, door giftige chemicaliën uit te stoten die zó alomtegenwoordig zijn dat ze nu in ieder lichaam aanwezig zijn, zelfs in die van pasgeboren baby's.

En onze cultuur moedigt ons aan om bevrediging te vinden in ongeremd consumentisme in plaats van in mededogen en verbinding.

In 2007 maakte Leonard, die 20 jaar besteedde aan het onderzoeken van de internationale afvalhandel en o.a. voor Greenpeace werkte, de video 'Het verhaal van onze spullen'. De film werd buitengewoon populair op het internet.

Volgens Leonard heeft onderzoek aangetoond dat ons geluk boven een bepaald consumptieniveau niet groter wordt, maar juist kleiner omdat we gefrustreerd raken omdat we steeds meer geld moeten verdienen om de begeerde spullen te kopen, waardoor onze sociale- en familiebanden beperkt worden.

Haar campagne is erop gebaseerd om een nieuw bewustzijn op te wekken van wat consumeren doet met ons, onze medemensen wereldwijd en met de aarde zelf.

Als we dat inzien gaan we ook beseffen dat we een nieuwe cultuur moeten vestigen van duurzaamheid en lagere consumptie waarin mensen er meer toe doen dan producten.

Haar oplossing bestaat uit drie delen:

1. We moeten onze kijk op de wereld dus veranderen en opnieuw definiëren wat we met vooruitgang bedoelen.
In plaats van vooruitgang te meten op basis van het bruto nationaal product (de hoeveelheid materiële goederen en diensten) kunnen we de 'Echte-vooruitgangindex' gebruiken die de hoeveelheid verbruikte grondstoffen en de mate van vervuiling meet of nog beter: de 'Gelukkige-planeetindex' (www.happyplanetindex.org) die gevolgen voor het milieu en het menselijk welzijn meet.
2. We moeten oorlogen uitbannen. Waarom is er altijd geld om een oorlog te beginnen terwijl hulpverlening aan mensen in nood van ondergeschikt belang is?
In plaats van geld te blijven besteden aan oorlogsvoering moeten we meer investeren in gezondheidszorg, onderwijs en duurzame energie.
3. We moeten tijd hoger waarderen dan spullen. Kortere werkdagen zijn niet alleen goed voor de gezondheid maar zorgen ook voor betere sociale contacten en minder stress. Lagere consumptie zorgt voor minder negatieve gevolgen voor het milieu.

Er wordt beweerd dat het economisch stelsel zal instorten als we minder werken en minder inkopen, maar Leonard beroept zich op een aantal economen, waaronder Hermann Daly (milieu-econoom) die beweren dat het geleidelijk terugbrengen van het aantal werkuren en het consumentisme ons de kans zal geven zonder al te veel ontwrichting de economie aan te passen aan een trager tempo.

Meer info vindt u op: www.storyofstuff.com

Bron: *SHARE NEDERLAND*, nr. 5, juni 2010